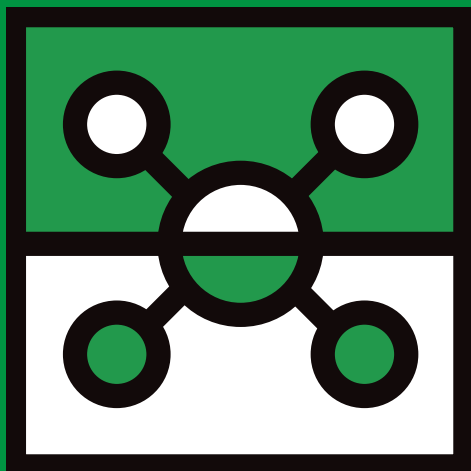

Ce să fac dacă sunt descurajat în evanghelizare?

Isaac Adams

Întrebări despre biserică

Recomandări pentru Seria „Întrebări despre Biserică”

„Creștinii sunt presați de întrebări foarte reale. Ce spune Scriptura despre structura unei biserici, despre închinare, despre organizarea lucrării și despre definierea conducerii biblice a bisericii? Acestea sunt doar câteva din întrebările la care cărțile din această nouă serie de la 9Marks vine cu răspunsuri clare, atent formulate și convingătoare. Sunt foarte recunoscător pentru această lucrare și pentru influența ei incredibil de sănătoasă în atât de multe biserici credincioase. Vă recomand această serie de cărți cu toată căldura”. - **R. Albert Mohler Jr.**, președinte, The Southern Baptist Theological Seminary

„Întrebările sincere merită să capete răspunsuri bine gândite. Dacă nu ești sigur de unde să începi în găsirea răspunsurilor la aceste întrebări, această serie îți poate sluji ca un punct de lansare în oceanul de întrebări pe această temă. Aceste scurte cărți vin cu răspunsuri convingătoare, la obiect, și sunt excelente pentru a fi citite împreună cu un prieten sau cu o sută de prieteni”. - **Gloria Furman**, autoarea cărților *Missional Motherhood* și *The Pastor's Wife*

„Ca păstor, mi se pun foarte multe întrebări. Sunt abordat de necredincioși care caută să înțeleagă Evanghelia, de noi credincioși care sunt nesiguri legat de următorii pași pe care să îi facă, și de credincioșii care se maturizează și care vor să fie ajutați în găsirea de răspunsuri la întrebări despre familia creștină, relațiile cu

prietenii, vecinii sau colegii de muncă. În astfel de momente, îmi doresc să am o carte pe care să le-o ofer, care să fie scurtă, la obiect și care să îi îndrepte în direcția corectă pentru mai mult studiu. Seria „Întrebări despre biserică” oferă exact acest fel de răspunsuri. Fiecare carte tratează o întrebare anume într-o manieră biblică, scurtă și practică. Cred că titlul seriei poate fi mai bine „Răspunsuri despre biserică”. Îmi plănuiesc să cumpăr mai multe exemplare și să le dăruiesc cu regularitate. Și tu ai trebui să faci același lucru”. - **Juan R. Sanchez**, păstor senior, High Pointe Baptist Church, Austin, Texas

„Unde pot creștinii să găsească răspunsuri la întrebările comune despre viața de biserică – fără să trebuiască să caute prin cărți stufoase și scumpe? Cărțile din seria „Întrebări despre biserică” vin în întâmpinarea nevoii noastre de a căpăta răspunsuri biblice, echilibrate și practice. Pentru păstori, această serie se va dovedi o resursă de încredere pentru ghidarea membrilor de biserică spre o înțelepciune mai profundă și o unitate mai puternică”. - **Ray Ortlund**, președinte, Renewal Ministries

Ce să fac dacă sunt
descurajat în evanghelizare?

Seria „Întrebări despre Biserică”

Sunt chemat la lucrare?, Brad Wheeler

Îi iubeste Dumnezeu pe toți oamenii?, Matt McCullough

Cum pot găsi pe cineva care să mă ucniceze?, Garret Kell

Cum pot să folosesc mai bine lectura Bibliiei?, Jeremy Kimble

Cum îi pot iubi pe membrii bisericii care au alte afinități politice?, Jonathan Leeman și Andy Naselli

Cum pot să slujesc în biserică locală?, Matthew Emadi

Cum pot să susțin lucrarea internațională de misiune?, Mark Collins

Cum poate biserică noastră să găsească un păstor credincios?, Mark Dever

Cum pot crește femeile în biserică locală?, Keri Folmar

Este un lucru iubitor să practicăm disciplina bisericii?, Jonathan Leeman

Ce să fac dacă nu am dorința să mă rog?, John Onwuchekwa

Ce să fac dacă nu simt dorința să merg la biserică?, Gunner Gundersen

Ce să fac dacă sunt descurajat în evanghelizare?, Isaac Adams

Ce să fac acum, că sunt creștin?, Sam Emadi

Ce ar trebui să facem cu membrii care nu vin la întâlnirile bisericii?, Alex Duke

De ce este Cina Domnului atât de importantă?, Aubrey Sequeira

De ce ar trebui să mă botez?, Bobby Jamieson

De ce să dăruiesc în biserică locală?, Jamie Dunlop

De ce să mă alătur unei biserici locale?, Mark Dever

Pot femeile să fie păstori?, Greg Gilbert

La ce ar trebui să mă uit în alegerea unei biserici?, Alex Duke

Este Iadul real?, Dane Ortlund

Cine conduce biserică?, Sam Emadi

Care este misiunea bisericii?, Jonathan Leeman

Cum pot fi sigur că sunt mântuit?, Jeremy Pierre

Promite Evanghelia sănătate și prosperitate?, Sean DeMars

Ce fac diaconii?, Juan Sanchez

ISAAC ADAMS

CE SĂ FAC DACĂ
SUNT DESCURAJAT
ÎN EVANGHELIZARE?

MAGNA GRATIA

CE SĂ FAC DACĂ SUNT DESCURAJAT ÎN EVANGHELIZARE?

Isaac Adams

Copyright © 2023 Editura MAGNA GRATIA. Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

What If I'm Discouraged in My Evangelism?

Copyright © 2020 by Isaac Adams and 9Marks

Originally Published in English by Crossway with all International rights owned by Crossway and 9Marks
525 A Street NE, Washington DC 20002

This edition published by arrangement with 9Marks. All rights reserved.

Traducerea: Ninel Lazăr. Corectura: Monica Lazăr. Coperta: Jordan Singer. Tehnoredactare și DTP: MG Studios.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune. Referințele biblice notate cu NTR sunt preluate din Biblia, Noua Traducere Românească (NTR). Copyright 2007, 2010, 2016 de Biblica Inc. Toate drepturile sunt rezervate. Folosit cu permisiune.

ISBN: 978-630-6569-50-2 (PDF); 978-630-6569-51-9 (epub).

Editura MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi publică.

„Să nu furi” (Exod 20:15).

Respectă drepturile de autor și efortul depus pentru publicarea acestei cărți!
Cerințele MAGNA GRATIA privind drepturile de autor pot fi consultate la adresa de internet www.magnagratia.org/copyright.html.

Editura MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

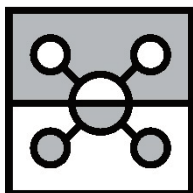
Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

Cine este de ajuns pentru aceste lucruri?
(2 Corinteni 2:16)

Avem încrederea aceasta tare în Dumnezeu, prin Hristos. Nu că noi prin noi înșine suntem în stare să gândim ceva ca venind de la noi. Destoinicia noastră, dimpotrivă, vine de la Dumnezeu.

(2 Corinteni 3:4-5)

Un leu stătea în fața mea.

Vreme de ani de zile, duminică de duminică, l-am văzut pe păstorul meu, Mark Dever, proclamând curajos Evanghelia și cunoscându-i reputația de evanghelist personal credincios. Da - *acest* om era un evanghelist. *Acest* om era un leu pentru adevăr.

Până nu a mai fost.

Într-o zi, Mark i-a împărtășit bisericii noastre cum nu se simțea ca un *leu* evanghelist, ci ca un evanghelist *groaznic*, cel puțin în termenii evanghelizării personale. Și a povestit o întâmplare ca dovadă în acest sens.

În timpul unui zbor, Mark voia să îi împărtășească Evanghelia unui om de lângă el, dar nu a avut oportunitatea, pentru că vecinul lui de scaun și-a pus repede căștile pe urechi. Pe când au stat în așteptarea bagajelor, la finalul zborului, Mark și acest bărbat au început o conversație. Și ea a luat o turnură pe care Mark nu o

aștepta, când acel bărbat i-a spus: „Mă bucur că nu ești unul dintre acei ciudați evanghelici care îi tot dau înaintea cu Isus. Ai călătorit vreodată cu vreunul dintre aceștia? O, este *cel mai rău lucru*. Te vezi acolo blocat într-un loc de unde nu poți pleca, și ei tot o țin înaintea cu vorbele lor”.

Mark se gândea ce să spună – dar n-a mai spus nimic. Fiecare și-a luat bagajul și a luat-o pe calea lui.

Desigur, tăcerea lui Mark ar fi putut să fie înțeleaptă: „Nu-i răspunde nebunului după nebunia lui” (Prov. 26:4). Dar Mark a mărturisit că înțelepciunea nu l-a motivat în acel moment. Frica de oameni a făcut asta.

Mark m-a uimit cu smerenia lui. Este ceva să te folosești de tine ca de un exemplu negativ în public. Ce vreau să spun este că acesta era *Mark Dever*. Omul care literalmente scrisese o carte intitulată *The Gospel and Personal Evangelism* [Evanghelia și evanghelizarea personală]!

Povestea lui Mark m-a afectat profund. Eu nu am presupus că, „dacă el nu poate face asta, atunci pentru mine nu mai este nicio nădejde”. Dimpotrivă, m-am regăsit într-o companie bună. Chiar dacă păstorul meu s-

a poticnit în evanghelizare din când în când, totuși trebuie să existe ceva nădejde pentru mine.

CE AVEM ÎN COMUN

De multe ori eu sunt asemenea lui Mark din acea situație de la aeroport. Și dacă te-ai apucat de citit această scurtă carte, bănuiesc că și tu ești astfel. Poate că într-un punct din viața ta, i-ai spus Evanghelia cuiva care a fost dispus să te asculte, dar simți că pasiunea aceea se răcește. Sau poate că ești dornic să le împărtășești Evanghelia șoferilor de taxi sau altor persoane pe care (după toate probabilitățile) nu le vei mai întâlni niciodată, dar nu ești atât de dornic când vine vorba de a mărturisi Evanghelia față de acei oameni pe care îi vezi cu regularitate.

Oricare ar fi situația ta, lasă ca exemplul lui Mark să îți aducă aminte de cuvintele apostolului Pavel: „Nu v-a ajuns nicio ispită, care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească” (1 Cor. 10:13). Cu alte cuvinte, nu ești singur.

Totuși, ceea ce este comun creștinilor este și dedicarea lor de a-i evangheliza pe cei pierduți. Prin a „evangheliza” mă refer la împărtășirea Evangheliei cu cineva, cu nădejdea că acea persoană se pocăiește de păcatele ei și crede în Hristos, ca să fie mântuită. Fiecare creștin ar

trebui să se implice în evanghelizare. Biblia subliniază acest lucru în repetate rânduri, în pasaje precum:

- Matei 28:18-20
- Marcu 12:31
- Faptele Apostolilor 1:8; 8:4; 11:19
- Romani 10:12-15
- 2 Corinteni 5:11-21
- Efeseni 4:15
- 1 Petru 3:15.

În aceste pasaje vei găsi exemple și învățături despre cum să mărturisești Evanghelia. Ca să ne asigurăm că vorbim despre același lucru, iată ce vreau eu să spun când folosesc cuvântul *Evangelie*. Evanghelia este mesajul că Dumnezeu este sfânt și că oamenii nu sunt sfinți, dar că Isus a trăit o viață perfectă, a murit pe cruce și a înviat după trei zile, pentru cei care se întorc de la păcatele lor și își pun încrederea în El. Făcând asta, ei primesc darul vieții veșnice.¹

Această carte este scrisă pentru cei ce vor să mărturisească mesajul Evangheliei dar, din oarece motive, se

¹ Pentru un sumar mai complet al Evangheliei, vezi „Un sumar al Evangheliei mărturisite la Capitol Hill Baptist Church” de pe paginile 49-50 din această carte.

luptă să facă acest lucru cu credincioșie. Poate că ți se pare ciudat sau devii mut când se ivește o oportunitate de a mărturisi Evanghelia, sau poate că simți că nu trăiești o viață suficient de bună ca să le vorbești oamenilor despre un Dumnezeu bun. Poate că nu vrei să îți pierzi locul de muncă sau prietenii. Dar a-L urma pe Hristos înseamnă să îi iubim pe cei ce nu Îl urmează pe Isus, iar acea dragoste include împărtășirea Evangheliei.

Care sunt unele dintre motivele pentru care nu mărturisești Evanghelia? Te aștepti ca aceia care slujesc în conducerea bisericii să facă asta, sau poate cei extrovertiți din biserică? Ești prea ocupat cu planurile tale ca să te gândești la starea veșnică a altcuiva? Ești un creștin cu numele, dar un universalist în practică, acționând ca și cum oricum Dumnezeu îi va mântui pur și simplu pe toți oamenii în final? Ești rușinat de dreptatea și bunătatea lui Dumnezeu în judecarea și condamnarea păcătoșilor? Dacă oricare dintre aceste motive te descriu pe tine și lipsa ta de implicare în evanghelizare, aș vrea să îți spun cu blândețe două lucruri:

În primul rând – trebuie să te pocăiești.

În al doilea rând – există nădejde pentru tine.

Dacă ești un evanghelist descurajat sau dacă te simți ca un astfel de om, această carte este pentru tine.

Vestea bună pentru evangheliștii răi este că Evanghelia pe care vrem să le-o propovăduim altora este aceeași Evanghelie care ne dă puterea să ascultăm de porunca lui Hristos de a le împărtăși altora Evanghelia.

CUM SĂ ÎNȚELEGEM SLUJBA NOASTRĂ ÎN EVANGHELIZARE

Cum să definim succesul în evangelizare? Ce anume care un evangelist să fie „bun”? Mulți creștini presupun că evangheliștii buni sunt cei care văd cu regularitate convertiri ca urmare a eforturilor lor evangelistice, în timp ce evangheliștii răi nu văd convertiri. Dar, potrivit Scripturii, un evangelist rău este pur și simplu orice creștin care nu împărtășește Evanghelia cu regularitate – oricare ar fi rezultatele. Când spun „cu regularitate”, ai putea să vrei să știi cât de mulți oameni ar trebui să evangelizezi ca aceasta să fie considerată „cu regularitate”. Dar Biblia nu ne dă o astfel de cifră, iar a umbla după una ar putea scoate la iveală o atitudine greșită față de evangelizare – tratând-o mai mult ca pe o temă de casă pentru a bifa un punct pe lista ta spirituală de lucruri de făcut, nu ca pe un privilegiu de care să te bucuri.

Evangelizarea nu ar trebui să fie ceva ce noi doar

să *trebuiească* să facem; ea este ceva ce noi *facem*. Evanghelizarea poate fi slujba ta, dar ar trebui să fie în principal bucuria ta. Gândește-te la asta: *Dumnezeu ne-a dat slujba împăcării* (2 Cor. 5:18). Noi suntem mesagerii Împăratului împăraților!

Așa că, în loc să te întrebi cât de mulți oameni ar trebui să evanghelizezi în fiecare săptămână, întreabă-te: „Aș putea fi descris ca unul care mărturisește Evanghelia cu credincioșie, din dragoste față de Dumnezeu și față de aproapele meu?” Putem fi mai mult sau mai puțin credincioși, dar în general, cum ai spune că te descurci la acest capitol?

Înțelegerea corectă a slujbei noastre în evanghelizare este crucială, pentru că noi ajungem repede să fim descurajați în evanghelizare *din motive greșite*. Descurajarea este una dintre săgețile favorite ale Satanei, iar lui îi place să aducă confuzie asupra evangheliștilor și să îi descurajeze, ca să îi reducă la tăcere.

Ai putea să împărtășești Evanghelia credincios, și totuși să nu întâlnești pe cineva care să creadă cu adevărat. Acest lucru este dificil. Dar slujba noastră este să proclamăm mântuirea, nu să o producem. Noi suntem chemați să transmitem un mesaj către oameni; Dumnezeu este Cel care îi eliberează din păcat.

Imaginează-ți cât de ciudat ar fi dacă un poștaș ar fi descurajat pentru că ar gândi astfel: „De fiecare dată când duc o scrisoare și cineva o deschide, nu îi place ce citește!” Nu este treaba poștașului să îi facă pe oameni să le *placă* scrisoarea, ci să o *livreze*. Tot astfel, slujba noastră este să le livrăm oamenilor Evanghelia, iar slujba lui Dumnezeu este să îi facă să o creadă. Noi mărturisim credința, iar Dumnezeu dă credința, așa cum a spus Isus: „nu poate să vină la Mine, dacă nu i-a fost dat de Tatăl Meu” (Ioan 6:65).

Bucuria și slujba noastră	Bucuria și slujba lui Dumnezeu
Mărturisirea Evangheliei	Dăruirea credinței în Evanghelie

De foarte multe ori, creștinii sunt ca niște agenți poștali *descurajați* în ce privește Evanghelia. Oare ești unul dintre ei? Dacă da, dă-mi voie să te încurajez să îți îndrepti atenția de la evangelizarea pe care o faci către caracterul lui Dumnezeu. Evangheliștii descurajați ar trebui să nădăjduiască în Dumnezeu. De ce? Ei bine, avem nenumărate motive, dar următoarele nouă m-au încurajat pe mine în mod particular. Și mă rog să facă același lucru și în cazul tău.

CARE ESTE NĂDEJDEA NOASTRĂ?

1) *Nădejdea în Dumnezeu, care ne socotește neprihăniți în Isus*

S-a întâmplat iar.

Te-ai împotmolit.

Ți-a fost frică de oameni.

N-ai împărtășit Evanghelia.

O străpungere de durere te necăjește. *Ce mai evangelist sunt!* Dar nu alunga acest gând prea repede. La urma urmei, durerea – durerea bună, evlavioasă – duce la pocăință (2 Cor. 7:8-10). Totuși, principalul motiv pentru care nu ne putem pocăi este că pierdem din vedere lucrul principal: harul lui Dumnezeu ce ne-a fost dat prin Isus, Fiul lui Dumnezeu. El este nădejdea noastră înaintea lui Dumnezeu.

Chiar dacă ai fost mut în evanghelizare, păcătuind, primește mângâierea din 1 Ioan 2:1:

Copilașilor, vă scriu aceste lucruri, ca să nu păcătuiți.

Dar dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit.

Dacă ești un evangelist descurajat, adu-ți aminte că *Isus, nu performanțele tale evangelistice, este neprihănirea*

ta înaintea lui Dumnezeu. Desigur, noi n-ar trebui să folosim acest adevăr ca pe o scuză ca să nu evanghelizăm. Noi nu păcătuim pentru ca harul să abunde (Rom. 6:1). Dimpotrivă, cei care au fost eliberați de păcat vor să asculte. Noi vrem să Îl iubim pe Isus. Dragostea noastră pentru Isus și dragostea Lui față de noi ne motivează la evanghelizare (2 Cor. 5:14). Vinovăția te poate motiva pentru o vreme, dar acea motivație nu va dura mult. Totuși, a-L cunoaște pe Isus și harul pe care Dumnezeu ți l-a dat prin El – a te bucura de El mai mult decât te bucuri de cariera ta sau de tine însuși – te va face un evanghelist credincios. Când te gândești la harul lui Dumnezeu, aceasta te va face să te preocupi mai mult de ce crede Dumnezeu despre tine decât de ce cred oamenii despre tine.

Mărturisirea lui Isus izvorăște dintr-o revărsare a dragostei față de Isus. Se poate să fii surprins să citești asta într-o carte despre evanghelizare, *dar nu evanghelizarea este totul – ci Isus este totul.* El este Domnul nostru, da, dar El este și Fratele nostru, care are compasiune față de slăbiciunea noastră (Rom. 8:29; Evrei 4:15).

Așa că relaxează-te.

Bucură-te de harul lui Dumnezeu.

Vei vedea că bucuria în Dumnezeu este o parte mare din ceea ce înseamnă să ascuți de Dumnezeu. Evangheliștii descurajați cred foarte des că ei pot fi niște evangheliști conștiincioși fără a fi evangheliști fericiți. Și totuși nu ar trebui să separăm cele două aspecte.

Dacă vrei să nu fii un evanghelist descurajat, ațintește-ți ochii către Isus. Străduiește-te să te bucuri mai mult de El. Niciunui bunic nu trebuie să i se povestească despre nepoții lui. Bucuria lui față de ei clocoțește în inima lui. Deși a vorbi despre nepoți nu îi face pe oameni să se simtă ofențați în felul în care ar putea să îi facă discuția despre Isus, principiul rămâne valabil: cu cât ne găsim mai mult desfătarea în Isus, cu atât mai mult Îl vom mărturisi pe Isus. Așa cum scria un autor, „puterea noastră de a-i atrage pe oameni la Hristos izvorăște în principal din plinătatea bucuriei personale în El și din apropierea părtășiei personale cu El”.²

Care sunt unele modalități de a reflecta mai profund la Evanghelie și la harul lui Hristos?

- Petrece timp meditând la Cuvântul lui Dumnezeu.
- Roagă-te folosind pasajele Scripturii și

² Horatius Bonar, *Words to Winners of Souls* (Phillipsburg, PA: P&R, 1995), 13.

cere-I lui Dumnezeu să impregneze în inima ta o dragoste mai mare pentru Evanghelie.

- Participă cu regularitate la întâlnirile bisericii tale și caută să dezvolti relații de ucenicizare cu alți sfinți.
- Citește cărți credincioase Scripturii și care prezintă caracterul lui Dumnezeu și făgăduințele Evangheliei (ai putea începe cu excelenta carte a lui Tim Chester, *Enjoying God* [Bucură-te de Dumnezeu]).³

Acestea sunt doar câteva sugestii. La urma urmei, dacă vrei să crești în evanghelizare, fă tot ce poți ca să îți ațintești ochii către Fiul lui Dumnezeu, Fratele nostru Isus.

2) Nădejdea în Dumnezeul care ne binecuvântează cu copii

Familia este un dar minunat. Biblia ne aduce aminte cu regularitate că o soție și copiii sunt daruri de la Domnul (Ps. 127:3; Prov. 19:14). Mai mult, toți creștinii se pot bucura de darul familiei în biserica locală,

³ Tim Chester, *Enjoying God: Experience the Power and Love of God in Everyday Life* (Charlotte, NC: The Good Book Company, 2018).

unde avem frați și surori, mame și tați în credință (1 Tim. 5:1-2). La fel cum familia este pentru toți, așa este și această secțiune.

Scriindu-i fiului lui în credință, Timotei, apostolul Pavel a lăudat familia lui Timotei pentru că i-au mărturisit Evanghelia cu credincioșie:

Îmi aduc aminte de credința ta neprefăcută, care s-a sălășluit întâi în bunica ta Lois și în mama ta Eunice, și sunt încredințat că și în tine... Tu să rămâi în lucrurile, pe care le-ai învățat și de care ești deplin încredințat, căci știi de la cine le-ai învățat: din pruncie cunoști Sfintele Scripturi (2 Tim. 1:5; 3:14-15).

Nu rata să observi acest detaliu despre Timotei: bunica și mama lui l-au influențat spiritual. Timotei a auzit prima dată Evanghelia de la ele. Nu subestima niciodată valoarea spirituală a creșterii copiilor tăi în frica de Domnul. *Părinți, continuați să le împărtășiți Evanghelia copiilor voștri. Ei sunt principala voastră audiență pentru Evangheliie.*

Și totuși mulți părinți creștini poartă cu ei o vinovăție care nu este necesară, pentru că deși obișnuiau să își evanghelizeze vecinii și să îi ucenicizeze pe alți creștini cu regularitate, tot ce pot face acum este să se concentreze pe nevoile copiilor lor - *acești copii epuizanți!*

După ce au copii, mulți creștini se simt de parcă au părăsit prima linie, unde are loc lucrarea „reală”.

Dar, dragi părinți, voi *sunteți* în primele linii. Părinți creștini, mijlocul normal al înaintării creștinismului este prin copii care cresc în frica de Domnul. Familiile sunt menite să fie școli ale credinței. Dumnezeu spune aceasta încă din Vechiul Testament:

Să îi învățați pe copiii voștri în ele [cuvintele Mele], și să le vorbești despre ele când vei fi acasă, când vei merge în călătorie, când te vei culca și când te vei scula (Deut. 11:19).

Și El spune asta în Noul Testament:

Și voi, părinților, nu îi întărâtați la mânie pe copiii voștri, ci creșteți-i, în mustrarea și învățătura Domnului (Efes. 6:4).⁴

Scriptura ne învață că copiii contează pentru creștinism, iar creștini-smul contează pentru copii. Eu îmi aduc aminte de acest adevăr de fiecare dată când biserica

⁴ Deși Efeseni 6:4 îi cheamă clar pe tați la conducerea spirituală, trebuie să ne aducem aminte că Dumnezeu le cheamă și pe mame să își crească copiii în frica de Domnul. Gândește-te la Eunice și Lois, cu care am deschis această parte. Mie îmi place exemplul lor pentru că el arată că Dumnezeu poate să compenseze absența unui tată creștin. Noi știm din Faptele Apostolilor că tatăl lui Timotei nu era creștin (F.A. 16:1), și totuși Dumnezeu a îngrijit de credința lui. Deși Pavel a fost un tată spiritual pentru Timotei (2 Tim. 1:2), mama lui Timotei l-a învățat cu credincioșie încă din pruncia lui (2 Tim. 3:15). Slavă lui Dumnezeu pentru mamele care își deschid gurile cu înțelepciune și care au pe buzele lor învățătura blândeții (Prov. 31:26).

mea aude mărturiile noilor membri. La întâlnirea recentă a membrilor bisericii, 26 din 32 de oameni care s-au alăturat bisericii noastre veniseră la credință pe când erau copii. Această proporție nu este neobișnuită, și reflectă un model general în biserica mea și în multe altele.

Dacă nu ai copii, bucură-te de faptul că poți să fii în prima linie alături de părinți. Dumnezeu nu doar le-a dat părinților copii; El i-a dat pe copii întregii tale biserici. Cine știe cum ar putea folosi Dumnezeu acel flanelograf pe care îl ții în timp ce slujești voluntar la școala duminicală pentru copii?

Dragul meu prieten, mărturisirea Evangheliei față de copii nu este doar slujba părinților. Întreaga biserică are bucuria și responsabilitate de a-i crește pe copiii ce îi sunt dați în grijă, în învățătura și muștrarea Domnului. Așa că, data viitoare când auzi un copil plângând în timpul serviciului de închinare, în loc să te simți deranjat, laudă-L pe Dumnezeu pentru viața din biserică și pentru încă o oportunitate de a-i spune Evanghelia unui micuț.

3) Nădejdea în Dumnezeu care stăpânește peste mântuire

Dragi părinți, dacă aveți copii adulți care nu sunt

creștini, știți din proprie experiență că creșterea copiilor într-un cămin creștin nu este o garanție că ei Îl vor iubi pe Domnul. Dar auziți clar acest lucru: dacă copiii voștri nu Îl iubesc pe Domnul, asta nu înseamnă că ați făcut o treabă proastă crescându-i.

Întristarea unui părinte pentru un copil necredincios este ecoul tulburării pe care noi toți o simțim când evanghelizarea noastră nu pare să aducă roade. Evangheliștii credincioși ajung atât de des să fie evangheliști descurajați, nu-i așa?

Dar noi nu suntem singuri în descurajarea noastră. Frăția oboselii evanghelice are mai mulți membri decât am putea crede noi, iar apostolul Pavel a fost unul dintre ei.

Dacă a existat vreodată un evanghelist descurajat, acela a fost Pavel. Oamenii l-au respins. Probabil că Pavel a dorit câteodată să își părăsească postul. Totuși, gândește-te la ceea ce Dumnezeu i-a spus lui Pavel în Faptele Apostolilor 18:9-10, în mijlocul uneia dintre călătoriile misionare ale lui Pavel:

Nu te teme; ci vorbește și nu tăcea, căci Eu sunt cu tine; și nimeni nu va pune mâna pe tine, ca să-ți faci rău: vorbește, fiindcă am mult norod în această cetate.

Cu alte cuvinte, Dumnezeu i-a spus lui Pavel să continue să propovăduiască Evanghelia, pentru că Domnul rânduise oameni care să audă și să creadă învățătura lui Pavel. Nu rata să observi ecourile Marii Trimiteri în Fapte 18:9-10. La fel cum Isus le-a spus ucenicilor Lui, „Eu sunt cu voi” în Matei 28:20, tot așa Dumnezeu l-a reasigurat pe Pavel, „Eu sunt cu tine” în Faptele Apostolilor 18:10.

Și cum a răspuns Pavel?

Aici [Pavel] a rămas un an și șase luni, și învăța printre corinteni Cuvântul lui Dumnezeu (F.A. 18:11).

Reasigurarea din partea lui Dumnezeu privind prezența și suveranitatea Lui a pus oțel în măduva lui Pavel. Credința lui în suveranitatea lui Dumnezeu a produs anduranță evanghelistică. La fel cum a făcut în cazul lui Pavel, suveranitatea lui Dumnezeu ne încurajează și pe noi să continuăm în evanghelizare.

A ne aminti de suveranitatea lui Dumnezeu în mântuire este un lucru crucial pentru creșterea în evanghelizare. Mulți creștini se descurajează în evanghelizare pentru că ei cred că, dacă doar folosesc tehnica potrivită, oamenii se vor pocăi și vor crede. Desigur, Biblia ne prezintă strategia evanghelistică și prezentarea care să îi câștige pe oameni (vezi exemplul lui Pavel din

1 Corinteni 9). Contează felul în care discutăm cu cei necredincioși (2 Tim. 2:26; Tit 3:2; 1 Petru 3:15). Dar, la urma urmei, nădejdea noastră nu ține de metodă. Nădejdea noastră este Dumnezeu nostru, iar mântuirea Îi aparține.

<i>Ce nu mântuiește</i>	<i>Cine nu mântuiește</i>
Manipularea Mașinile de fum Discuțiile perfect articulate Clopoței și fluierile	Tu
<i>Ce mântuiește</i>	<i>Cine mântuiește</i>
Evanghelia (Rom. 1:16; 1 Cor. 2:1-2)	Dumnezeu

Suveranitatea lui Dumnezeu în mântuire l-a încurajat pe Pavel să persevereze în propovăduirea mântuirii. Pavel știa *ce* îi mântuiește pe oameni și *cine* îi mântuiește. El nu și-a pus încrederea în oratoria sau îndemânarea lui, în vorbirea aleasă sau în înțelepciunea proprie; el l-a propovăduit pur și simplu pe Hristos și pe El răstignit (1 Cor. 2:1-2). Pavel a avut încredere în simpla și vechea Evanghelia, pentru că Evanghelia „este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea oricărui care

crede” (Rom. 1:16).

Asemenea lui Pavel, noi nu știm pe cine a rânduit Dumnezeu în suveranitatea Lui să creadă, dintre cei din orașele și satele noastre. Apoi tocmai asta este ideea! Slujba noastră este să răspândim pe larg Evanghelia. În Marcu 4:26-29, Isus a spus o pildă despre Împărăția lui Dumnezeu și a spus că ea este ca un om care a răspândit sămânța peste pământ. Omul se culcă și se trezește iar și iar, sămânța încolțește și crește, dar omul acela *nu știe cum se petrece asta* (cf. Ecl. 11:5).

Găsește-ți mângâiere și bucurie în eliberarea pe care o dă acest adevăr: Dumnezeu stăpânește peste Împărăția Lui și peste cei care sunt mântuiți și intră în ea. Noi nu trebuie să știm tot ceea ce face Dumnezeu; noi doar trebuie să avem încredere că El este Cel care face acest lucru. Și într-o zi vom vedea înțelepciunea și planurile lui Dumnezeu apărute, și vom ști că Dumnezeu a fost drept tot timpul.

4) Nădejdea în Dumnezeul care apără dreptatea Lui

Mărturisirea Evangheliei poate fi adesea înfricoșătoare pentru că noi ne temem de respingere. Când ne uităm în Scriptură, descoperim că apostolii s-au confruntat mereu cu respingerea. De exemplu, în Faptele

Apostolilor 18, evreii care auziseră mesajul lui Pavel „s-au împotrivit și l-au batjocorit” atât de intens, că el și-a îndreptat apoi atenția către Neamuri (v. 6). Mă întreb, dacă ai fi fost Pavel în acel moment, ai fi gândit în sinea ta, *Of, mărturisirea Evangheliei față de acești oameni a fost o risipă de timp?*

Eu i-am împărtășit cândva Evanghelia unui prieten, care a respins-o. În timp ce ne-am despărțit, m-am simțit ca un falit și ca și cum L-am dezonorat pe Dumnezeu. Acum înțeleg, însă, că descurajarea mea venea dintr-o înțelegere greșită. Eu abordasem evanghelizarea ca un agent de vânzări: acționasem ca și cum trebuie să îi vând prietenului meu Evanghelia și, pentru că nu am reușit să îl conving, mă gândeam că șeful meu (Dumnezeu) avea să fie supărat pe mine. Și astfel, am fost supărat pe mine însumi.

Dar, dragă prieten, a fi respins pentru mărturisirea Evangheliei este un lucru normal. Oare n-a spus Isus că așa va fi?

Dacă vă urăște lumea, știți că pe Mine M-a urât înaintea voastră (Ioan 15:18).

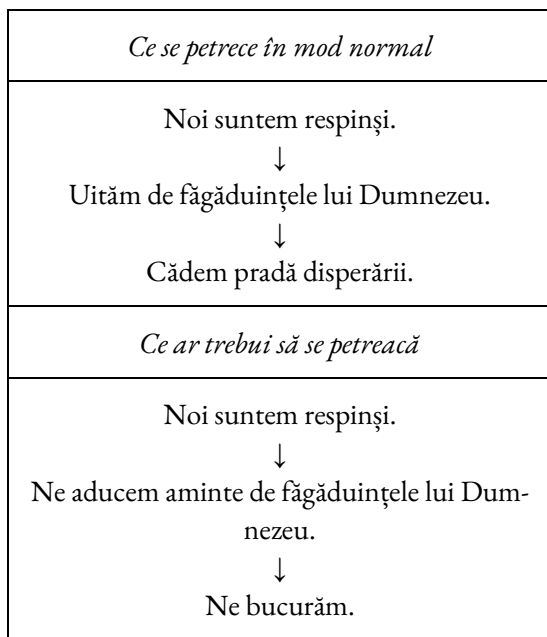
În loc să ne facă să disperăm, respingerea ar trebui să ne facă bucuroși. Apostolii s-au bucurat când au trebuit să sufere în Numele lui Isus (F.A. 5:41). Dar ei n-

au fost întotdeauna atât de îndrăzneți. Cu nu mult timp înainte ca ei să se bucure în suferință, ucenicii lui Isus Îl abandonaseră (Marcu 14:50). Și de multe ori noi suntem asemenea ucenicilor: temători de oameni și rușinați de Hristos. Cu toate acestea, deși toți L-au părăsit, Isus a continuat să meargă către cruce, către mormânt, către ceruri – pentru noi și *în ciuda* noastră. Ce Mântuitor!

Prieteni, ironia fricii noastre de om este că, dacă este să vorbim așa, Isus ar trebui să fie rușinat de noi, nu invers. Dar Isus nu este reținut în a fi alături de noi. Nu, ci El le dă har ucenicilor care se clatină de frică (Ioan 21:15-19). Fiind întăriți în inimile noastre de acest adevăr, haideți să nu ne mai fie rușine de mărturia despre Domnul nostru (2 Tim. 1:8). Haideți să nu mai cădem pradă disperării când suntem respinși, ci să ne bucurăm.

Desigur, la fel cum a făcut Pavel, noi ar trebui să simțim în continuare o întristare adâncă *pentru oamenii* care nu Îl cunosc pe Hristos (Rom. 9:2). Dar Isus ne-a învățat în Luca 6:22-23 că nu ar trebui să fim întristați *pentru noi înșine*. Acei oameni se poate să ne fi respins pe noi – dar, la urma urmei, oamenii i-au respins pe proroci și pe Isus. Dimpotrivă, ar trebui să ne

„bucurăm”, pentru că ne așteaptă o mare „răsplată”.

Dacă oamenii n-au crezut pe Isus sau pe profeți, ei nu ne vor crede nici pe noi. Dacă ei i-au batjocorit pe Isus și pe profeți, ne vor batjocori și pe noi. Oamenii pot chiar să ne rănească, la fel cum au făcut cu Isus și cu profeții.

Gândește-te doar la tragedia care s-a petrecut în 2015 când un grup musulman extremist a decapitat 21 de creștini în Egipt. Ceva mai târziu în acel an, un adept al supremației albilor a ucis nouă persoane de culoare de la Biserica Emmanuel A.M.E din Carolina de Sud.

Cu siguranță că persecuția este o realitate de care trebuie să ținem cont.

Persecuția fizică este o realitate înfricoșătoare. A fi persecutat prin cuvinte – a fi vorbit de rău, lucru despre care Petru vorbește în 1 Petru 2:12 – este de asemenea un lucru înfiorător. Dar trebuie să fim atenți ca nu cumva frica să ne ducă la neascultare. Nu trebuie să fim ca acei spioni evrei care, când au văzut uriașii din Canaan, au dat un raport negativ față de popor (Num. 13:32). Nu, noi trebuie să continuăm să dăm un raport pozitiv despre Evanghelie. Ar trebui să continuăm să ne încredem în Cuvântul lui Dumnezeu și să nu ne temem de oameni. Așa cum Isus spune,

Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul; ci temeți-vă mai degrabă de Cel ce poate să piardă și sufletul și trupul în gheenă (Matei 10:28).

Dacă nu ai în urma ta un șir de suflete pe care să le fi câștigat, fii încurajat: oamenii i-au respins pe profeți, pe Domnul și pe apostoli. Totuși, profeții, Domnul și apostolii L-au proslăvit pe Dumnezeu în slujirile lor, și noi putem face asta.

Nu trebuie să uităm niciodată că Dumnezeu este

proslăvit când Evanghelia este propovăduită, indiferent care ar fi răspunsul. Chiar și respingerea mesajului Lui slujește la apărarea dreptății Sale în ziua de apoi. Aceia care au auzit Evanghelia nu vor fi în stare să spună, „nimeni nu mi-a vorbit vreodată!” Narațiunea Bibliei ne arată clar că Dumnezeu Își va mântui poporul și îi va judeca drept pe vrăjmașii Lui – iar acest adevăr ar trebui să îi mângâie pe creștini și să ne determine să Îl lăudăm pe Dumnezeu. Singura dată când vedem cuvântul *Aleluia* (care are sensul de „Lauda fie adusă Domnului”) în Noul Testament este în cartea Apocalipsa, și el apare în contextul judecății Lui:

După aceea, am auzit în Cer ca un glas puternic de gloată multă, care zicea: „Aleluia! A Domnului, Dumnezeului nostru, este mântuirea, slava, cinstea și puterea! Pentru că judecățile Lui sunt adevărate și drepte. El a judecat pe curva cea mare, care strica Pământul cu curvia ei, și a răzbunat sângele robilor Săi, din mâna ei” (Apoc. 19:1-2).

Noi Îl lăudăm pe Dumnezeu și le spunem altora despre El pentru că El este drept.

Mai mult, chiar dacă este respinsă, mărturisirea Evangheliei tot aduce mărturie că Dumnezeu este bun și că putem avea încredere în El. Chiar dacă nimic nu pare să se întâmple cu cei *evanghelizați* după evanghelizare,

evangelistul poate totuși să fie zidit în credință, pentru că s-a încrezut suficient în Dumnezeu ca să mărturisească despre El.

Evangheliștii credincioși au încredere în Dumnezeu; cei fără credință nu. Așa cum spunea un autor, „Dumnezeu este la fel de interesat, dacă nu chiar mai mult, să facă o lucrare deosebită *în* noi în timp ce El face o lucrare deosebită *prin* noi”.⁵ Dumnezeu este la lucru *în* tine chiar și când pare că El nu lucrează *prin* tine, iar evangheliștii descurajați ar face bine să țină minte acest lucru.

5) Nădejdea în Dumnezeul care ne dă șansa a doua

Am spus mai devreme că, dacă a existat vreodată un evangelist descurajat, Pavel a fost acela. Ei bine, dacă a existat vreodată un evangelist nepăsător, acela a fost Iona. Dumnezeu îl însărcinase să predice în cetatea Ninive:

Cuvântul Domnului i-a vorbit lui Iona, fiul lui Amittai, astfel: „Scoală-te, du-te la Ninive, cetatea cea mare, și strigă împotriva ei” (Iona 1:1-2).

Se poate să știi cum s-a derulat apoi situația: Iona nu ascultă, astfel că ajunge în burta unui pește, unde,

⁵ Mike Ayers, prefața la *The Pastor's Justification: Applying the Work of Christ in Your Life and Ministry* by Jared Wilson (Wheaton, IL: Crossway, 2013), 11.

în final, el mărturisește că „mântuirea vine de la Domnul” (Iona 2:9). Peștele îl aruncă pe Iona pe mal. Dar ce face Dumnezeu cu Iona?

Oare renunță? Îl mustră? Deloc. Iată ce spune Iona 3:1-2:

Cuvântul Domnului i-a vorbit *a doua oară* lui Iona, astfel: „Scoală-te, du-te la Ninive, cetatea cea mare, și vestește acolo strigarea pe care ți-o voi da!”

Dumnezeu îi dă lui Iona aceeași însărcinare, altfel spus, El îi dă a doua șansă.

Desigur, eu nu sunt singurul evanghelist din lume căruia i-ar plăcea să aibă parte de o a doua șansă în mărturisirea Evangheliei față de un membru al familiei, un vecin sau un coleg de muncă.

Dumnezeu este atât de bun, că *uneori* El ne dă o a doua șansă. Se poate să fie nevoie să treacă ceva timp până ce a doua șansă ne este dată. Am putea avea nevoie să rezidim ceva capital relațional. Dar noi Îi slujim unui Dumnezeu care ne dă a doua șansă. Ar trebui să căutăm șansa a doua în discuțiile evanghelistice; ar trebui să ne rugăm pentru ele. Nu lăsa ca eșecurile evanghelistice din trecut să te țină în afara lucrării.

Totuși, eu mă tem că unii dintre noi nu ne implicăm

pentru că tratăm evanghelizarea ca pe o superputere – fie o avem, fie nu. Această mentalitate este periculoasă. Cei ce cred că ei au „darul” devin descurajați când nu văd roade imediate ale lucrării lor. Cei care cred că ei nu au „darul”, nu își dezvoltă disciplina evanghelizării și nu se apucă niciodată de lucrarea împărtășirii Evangheliei. Ei tratează evanghelizarea cum tratează copilul din ilustrația de mai jos cântatul la pian.

Evangelizarea este o disciplină și, ca orice disciplină, trebuie să o practicăm ca să creștem în ea. Dacă ne așteptăm să fim fluenți cu Evanghelia, dar evangelizăm doar când pe cer apare o lună albastră, suntem ca acel om care se așteaptă să vorbească spaniola fluent după ce a participat la câteva lecții.

Noi înțelegem acest principiu când vine vorba de alte discipline spirituale. Nimeni nu se așteaptă să înțeleagă Biblia perfect de prima dată când o citește. Noi trebuie să citim și să recitim Scriptura ca să creștem în înțelegerea ei (Prov. 2:1-5; 2 Tim. 2:7). Tot astfel, în ce privește evangelizarea, trebuie să mărturisim și să mărturisim ca să putem crește în abilitățile noastre.⁶

Și totuși există nădejde: câtă vreme respiri, mai ai o șansă să crești în răspândirea Evangheliei. Așa că apelează la Dumnezeu. Nu știi niciodată ce ar putea face El.

6) Nădejdea în Dumnezeul care găsește plăcere să folosească slăbiciunile noastre

⁶ Unii vorbesc despre „darul” de evangelizare și pot sugera că responsabilitatea pentru evangelizare ține doar de cei care au acest dar, dar aceasta este o concluzie nebiblică. Evangelizarea nu este enumerată în lista darurilor spirituale din Scriptură (chiar dacă aceste liste nu sunt în mod necesar exhaustive). Cu toate acestea, cea mai clară dovadă a „darului de evangelizare” sunt evangheliștii pe care Dumnezeu îi dăruiește bisericilor locale (Efes. 4:11). Însă aceasta pare să fie mai degrabă o slujire în biserică, și acei evangheliști sunt chemați să îi echipeze pe *sfinți* pentru lucrarea de slujire (Efes. 4:12).

Iona era un evanghelist morocănos și șovăielnic. Cu toate acestea, Dumnezeu l-a dus la Ninive ca să-i dea a doua șansă.

Dar cum a folosit-o Iona?

El a venit cu ceea ce poate fi cea mai patetică chemare la pocăință din întreaga Scriptură. Și o vedem în Iona 3:4:

Iona a început să pătrundă în oraș, cale de o zi, strigând și zicând: „Încă patruzeci de zile, și Ninive va fi nimicită!”

Atât. Fără fum și lumini. Fără o diagramă-punte. O singură propoziție! Dar iată ce s-a petrecut ulterior:

Oamenii din Ninive *au crezut în Dumnezeu*, au vestit un post, și s-au îmbrăcat cu saci, de la cei mai mari până la cei mai mici (Iona 3:5).

Propoziția ciudată a lui Iona a funcționat! Desigur, această propoziție este probabil un sumar a tot ceea ce el a spus în realitate. Dar acest sumar ne ajută să înțelegem că ceea ce *Iona* a spus nu este punctul principal. La urma urmei, observați în cine au crezut oamenii. Ei nu au crezut în *Iona*, ci au crezut în *Dumnezeu*. Iona a fost doar portavocea lui Dumnezeu.⁷

⁷ Îi sunt îndatorat prietenului meu, Mack Stiles, pentru unele dintre aceste observații.

Dacă ai fost vreodată un evanghelist reticent pentru că ai simțit că prezentarea ta nu este cea mai bună, fii încurajat: Dumnezeu este Cel care face apelul *Său* prin noi (2 Cor. 5:20). Nu este de mirare că Pavel avea să scrie:

Nu că noi prin noi înșine suntem în stare să gândim ceva ca venind de la noi. Destoinicia noastră, dimpotrivă, vine *de la Dumnezeu* (2 Cor. 3:5).

Pavel a știut că era slab (2 Cor. 12:1-10). În fapt, Scriptura ne prezintă istoria multor oameni slabi: Iona s-a îmbufnat, Moise s-a bâlbâit, Estera s-a umilit, iar măgărița prin care Dumnezeu a vorbit n-a fost cunoscută pentru evlavie și erudiția ei. Și am putea continua, dar ideea este simplă: Dumnezeu folosește oameni slabi.

Cum ar putea să te folosească El pe tine?

Uneori, noi nu evanghelizăm pentru că pur și simplu nu Îl credem pe Dumnezeu. Noi nu credem că El va mântui oamenii. Noi nu credem în puterea Cuvântului Lui. Dar dacă Dumnezeu poate vorbi printr-un profet reticent precum Iona, dacă El poate vorbi printr-un păstor bâlbâit precum Moise, în Egipt, și dacă poate vorbi printr-o măgăriță, El poate să Își trimită chemarea prin tine. Aceasta este calea lui Dumnezeu – să folosească ceea ce este slab ca să Își arate puterea (2 Cor. 4:7).

Lista celor slabi, așa cum este văzută în Scriptură		
<i>Persoana</i>	<i>Pasajul</i>	<i>Folosit de Dumnezeu?</i>
Moise	Exod 4:11-12	Da
Măgărița	Numeri 22:21-39	Da
Estera	Estera 4:14	Da
Iona	Iona 1-4	Da
Pavel	2 Corinteni 12:1-10	Da
Tu și eu	2 Timotei 3:16-17	?

Întrucât m-am luptat să cred în puterea lui Dumnezeu de a mântui, un lucru care m-a ajutat a fost să citeșc mărturiile ale unor persoane la care nu te așteptai să fie convertiți.

Citește mărturia apostolului Pavel, care devastase biserica (F.A. 22:1-21; Fil. 3:1-14).

Citește mărturia unei profesoare de limba engleză, Rosaria Butterfield, despre care ai fi crezut că niciodată nu va veni la Hristos, sau mărturia lui Thomas Tarants, un fost aliat al KKK, și fii uimit de puterea lui

Dumnezeu de a mântui.⁸

7) Nădejdea în Dumnezeul care aude rugăciunile noastre

În Efeseni 6:19-20, apostolul Pavel a cerut ca biserica să se roage pentru el – ca să aibă cuvinte să mărturisească Evanghelia și îndrăzneala de a face asta. În Coloseni 4:3-4, Pavel i-a cerut bisericii să se roage – ca el să poate propovădui Evanghelia clar. Eu sunt foarte înclinat să cred că unii evangheliști au nevoie de mai mult decât îndrăzneală și claritate. Și Pavel a cerut ca biserica să se roage *pentru că el era încrezător că Dumnezeu va răspunde.*

Cum stau lucrurile în cazul tău?

Ceri ajutorul lui Dumnezeu în evanghelizare?

Le ceri altora să se roage pentru slujirea ta în evanghelizare?

Poate că nu avem îndrăzneală și claritate pentru că nu le cerem. Evangheliștii descurajați sunt cei care nu se roagă. Cu alte cuvinte, cei care se roagă ca oamenii să

⁸ Rosaria Butterfield, *The Secret Thoughts of an Unlikely Convert: An English Professor's Journey into the Christian Faith* (Pittsburgh, PA: Crown and Covenant, 2012); Thomas Tarrants, *Consumed by Hate, Redeemed by Love: How a Violent Klansman Became a Champion of Racial Reconciliation* (Nashville, TN: Thomas Nelson, 2019).

vină la Hristos probabil că mărturisesc Evanghelia. Cei care nu se roagă pentru asta, rareori mărturisesc Evanghelia. Un păstor spunea că „cel rău a obținut o mare victorie în a-i face pe credincioșii sinceri să se clatine în convingerea lor că rugăciunea este necesară și are putere”.⁹

Chiar și în condițiile în care noi nu ne prea rugăm, Isus încă mijlocește pentru noi. Iată de ce Evrei 4:16 ne îndeamnă să ne apropiem cu încredere de tronul de har, ca să putem primi îndurare și har la vreme de nevoie. Dacă crezi că este doar un lucru învechit ca Acela care a făcut Universul să Se aplece ca să îți asculte rugăciunile, acest punct nu îți va aduce mângâiere. Dar dacă crezi că rugăciunea are putere, dată o consideri un privilegiu, acest punct va fi ca o pernă moale pentru sufletul tău. Evangheliștii credincioși recunosc că au nevoie de ajutorul lui Dumnezeu.

Așadar, la modul foarte practic, gândește-te la cineva căruia îi poți împărtăși Evanghelia săptămâna aceasta.

Scrie numele persoanei respective aici: _____

⁹ Alistair Begg, *Made for His Pleasure: Ten Benchmarks of a Vital Faith* (Chicago: Moody Press, 1996), 50.

Poate că ai nevoie de o a doua șansă cu această persoană, așa cum am vorbit mai devreme. Poate că ai nevoie de îndrăzneală sau claritate. Orice ai avea nevoie în evanghelizarea pe care o faci, du acel lucru la Domnul în rugăciune. Dacă te întrebi pentru ce ai putea să te rogi sau cum să te rogi, iată trei sugestii:

- Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru că este un Tată bun, care știe ce ai nevoie (Matei 6:8).
- Roagă-te ca Dumnezeu să îți impregneze în inimă realitatea Raiului și a Iadului, până acolo încât sufletul tău să se cutremure.
- Roagă-te ca să te bucuri mai mult de Dumnezeu! Rev. Francis Grimké s-a rugat „să fie profund în dragoste față de [Dumnezeu] și de lucrarea Lui, ca să iubească să le vorbească altora despre El”.¹⁰

Dragul meu, oricare ar fi nevoia ta evanghelistică, *roagă-te pentru ea*. Și apoi *vorbește despre ea* cu cineva din biserica ta.

¹⁰ Francis J. Grimké, *Meditations on Preaching* (Madison, WI: Log College, 2018), 4.

8) Nădejdea în Dumnezeu care ne ajută prin biserica locală

Ai observat cui le-a scris Pavel acele cereri de rugăciune din Efeseni 6 și Coloseni 4? El le-a scris bisericilor locale. De ce contează asta? Pentru că arată că noi nu suntem nevoiți să ne facem evanghelizarea de unii singuri. Noi avem biserica. Biserica locală poate și ar trebui să ne ajute în lucrarea de evanghelizare.

Un prieten care și-a pus recent credința în Hristos mi-a spus că o femeie din biserica noastră l-a invitat la un studiu biblic, unde l-a auzit pe unul dintre păstori dând învățătură. Între timp, un alt membru al bisericii s-a apropiat de el după întâlnire, pentru a discuta mai multe despre acea lecție. Nu a slujit acolo o singură persoană. Domnul a folosit lucrarea bisericii ca să aducă această persoană la credință. Acest efort de grup ilustrează ceea ce păstorul meu numește „evanghelizarea în roi”.¹¹

Frați și surori, evanghelizarea este un sport de echipă. Convertirea unui om este precedată adesea de auzirea Evangheliei de mai multe ori, din mai multe locuri. Așa că noi îi mărturisim Evanghelia cuiva (evenimentul de evanghelizare), iar acea persoană continuă să

¹¹ Pentru detalii în acest aspect, vezi Mack Stiles, *Evangelism: How the Whole Church Speaks of Jesus* (Wheaton, IL: Crossway, 2014).

audă Evanghelia de la alții înaintea convertirii (procesul de evanghelizare). Pavel a exprimat acest adevăr în felul următor în 1 Corinteni 3:6: „Eu am sădit, Apolo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească”.

Nimeni nu are o priveliște de ansamblu asupra grădinii lui Dumnezeu. Unii dintre noi sădesc, alții udă, *dar Dumnezeu dă creșterea*. Așa că, poate că nu ai apucat să îi împărtășești întreaga Evanghelie unui coleg de muncă. Dar ai pus o piatră spirituală în pantoful lui – și poate că acel coleg este mai deschis față de creștinism decât era înainte ca voi să vorbiți. *Acesta este un pas câștigător*. Altcineva ar putea să apară în calea celui om și să ude acea sămânță.¹²

Oricare ar fi situația ta, nu-ți pierde nădejdea în legătură cu semințele pe care le-ai semănat, pentru că există alți frați și alte surori care ar putea să secere. Un păstor spunea că „sămânța poate sta sub pământ până ce noi vom muri, și *abia după aceea să răsară*”.¹³

Ai putea să fii descurajat pentru că nu vezi roade ale eforturilor tale. Poate că motivul este că încerci să

¹² Pentru sfaturi practice despre cum să plasezi pietre spirituale în pantofi, vezi Gregory Koukl, *Tactics: A Game Plan for Discussing Your Christian Convictions* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2009).

¹³ Charles Bridges, *The Christian Ministry: With an Inquiry into the Causes of Its Inefficiency* (Carlisle, PA: Banner of Truth, 2006), 75.

calculezi ceea ce nu este menit să fie văzut. Prietene, noi nu putem calcula rodnicia noastră; aceea este o aritmetică pe care Dumnezeu o face. Totuși, nădejdea noastră este că, în timp ce noi lucrăm, slujim, ne rugăm și evanghelizăm prin biserica locală, Dumnezeu va produce roade într-un fel care va ului înțelepciunea noastră și va ilustra slava Lui. Dumnezeu folosește lucrarea întregii biserici, nu doar eforturile noastre evanghelistice individuale, ca să atragă oameni la Sine.

Fii plin de nădejde că Dumnezeu va folosi eforturile tale alături de ale altora. Credințioșii este tot ce se cere de la noi. În Matei 25, Isus subliniază acest adevăr, apoi, în versetul 21, El face o invitație minunată către slujitorii Lui credințioși:

Intră în bucuria stăpânului tău.

Și ne vom gândi la acea bucurie în ultima noastră parte.

9) *Nădejdea în Dumnezeul care Se bucură în Cer*

În Luca 15, Isus relatează trei povestiri despre ceva pierdut și despre bucuria care vine din găsirea lui. El face acest lucru care să illustreze bucuria Cerului când un păcătos se pocăiește (Luca 15:7). Frați și surori, Cerul va fi cel mai fericit loc datorită faptului că toți copiii

lui Dumnezeu vor fi găsiți (Ioan 6:37).

Iar noi primim pregustări ale bucuriei cerești în această viață. Când Îl vedem pe Domnul binecuvântând eforturile noastre evanghelistice, noi gustăm din bucuria cerească văzând noi convertiți cum sunt botezați. Gustăm din bucuria cerească atunci când Dumnezeu ne susține, în ciuda faptului că suntem respinși de oameni. Poate că avem chiar bucuria de a conduce pe cineva la credință, fiind ca o moașă pentru o naștere din nou. Acestea sunt doar aperitivul bucuriei de care vom avea parte în Cer.

Dar când Hristos va reveni, ne vom bucura de *ospățul întreg*, de ospățul nunții Mielului (Apoc. 19:6-9). În Cer, bucuria lui Dumnezeu se va revărsa din abundență peste roadele semințelor evanghelistice pe care noi le-am semănat în teren bun (Matei 13:1-23).

Așa că pot exista greutateți în evanghelizarea noastră de acum, dar avem bucurie înaintea noastră. Perseverază. Dumnezeu este alături de tine și El te ține la fel de strâns și de *bucuros* ca atunci când te-a găsit pentru prima dată. Împreună cu El, poți face acest lucru – *poți* să mărturisești Evanghelia.

Iar El poate aduce roade.

La urma urmei, „la oameni lucrul acesta este cu neputință, dar *la Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință*” (Matei 19:26).

Mărturisește Evanghelia. Spune-i cuiva că Isus a înviat din morți. Fă acest lucru indiferent dacă ești reticent ca Iona sau credincios ca Pavel. În timp ce faci asta, nădăjduiește în Dumnezeu. Pavel s-a rugat ca biserica din Roma să își împlinească lucrarea cu nădejde în Dumnezeu:

Dumnezeul nădejzii să vă umple de toată bucuria și pacea, pe care o dă credința, pentru ca, prin puterea Duhului Sfânt, să fiți tari în nădejde! (Rom. 15:13),

Mă rog același lucru pentru tine.

UN SUMAR AL EVANGHELIEI MĂRTURISITE LA CAPITOL HILL BAPTIST CHURCH

Evanghelia este declarația bucuroasă că Dumnezeu răscumpără lumea prin Hristos și că El le poruncește tuturor oamenilor de pretutindeni să se întoarcă de la păcat și să își pună încrederea în Isus Hristos spre mântuire.

Fiecare dintre noi a păcătuit împotriva lui Dumnezeu, încălcând Legea Lui și răzvrătindu-se împotriva domniei Lui, iar pedeapsa pentru păcatele noastre este

moartea și Iadul.

Dar datorită dragostei Sale, Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său, Isus, ca să trăiască, pentru poporul Lui, viața perfectă de ascultare de Dumnezeu pe care El o cere și ca să moară pe cruce pentru păcatele noastre, în locul nostru.

A treia zi, Hristos a înviat trupește din mormânt și domnește acum în Cer, oferind iertarea, neprihănirea, învierea și fericirea veșnică în prezența lui Dumnezeu, pentru oricine se pocăiește de păcat și își pune încrederea doar în El spre mântuire.

RESURSE RECOMANDATE

Mark Dever, *The Gospel and Personal Evangelism* (Wheaton, IL: Crossway, 2017).

Gregory Koukl, *A Game Plan for Discussing Your Christian Convictions* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2009).

Mack Stiles, *Evangelism: How the Whole Church Speaks of Jesus* (Wheaton, IL: Crossway, 2014). Disponibilă în limba română la Editura MAGNA GRATIA, magnagratia.org.

Mack Stiles, *Marks of a Messenger: Knowing, Living, and Speaking the Gospel* (Downers Grove, IL: InterVarsity Press, 2010).

IX 9Semne

Zidind biserici sănătoase

ESTE SĂNĂTOASĂ BISERICA TA?

9Marks există pentru echiparea liderilor bisericii cu o viziune biblică și cu resurse practice pentru ilustrarea gloriei lui Dumnezeu înaintea popoarelor, prin biserici sănătoase.

În acest scop, vrem să ajutăm bisericile să crească în practicarea a nouă semne ale sănătății, semne care sunt adesea ignorate:

1. Predicarea expozitivă
2. Învățătura Evangheliei
3. O înțelegere biblică a convertirii și evanghelizării
4. Membralitatea biblică în biserică
5. Disciplina biblică a bisericii
6. O preocupare biblică pentru ucenicizare și creștere spirituală
7. Conducerea biblică a bisericii
8. O înțelegere biblică a practicii rugăciunii
9. O înțelegere biblică a practicii misiunii.

La 9Marks, noi scriem articole, cărți, recenzii și o revistă online. Organizăm conferințe, înregistrăm și difuzăm interviuri și producem alte resurse pentru echiparea bisericilor ca să illustreze slava lui Dumnezeu.

Vizitează pagina noastră de internet unde poți găsi resurse în peste 40 de limbi de pe glob și abonează-te la revista noastră distribuită gratuit online. Lista complete a tuturor paginilor noastre de internet în alte limbi este următoarea: 9marks.org/about/international-efforts/.

ro.9marks.org

MAGNA GRATIA

Noi vestim Evanghelia harului

Asociația MAGNA GRATIA este o organizație non-profit care își concentrează eforturile pe proclamarea Evangheliei prin literatură consecventă doctrinar, prin evanghelizare și echiparea bisericilor evanghelice de limba română.

Dacă ai fost binecuvântat citind această carte, poți ajuta la binecuvântarea altui credincios, prin unul sau mai multe lucruri, astfel:

- 1) *Recomandă mai departe această carte!*
- 2) *Vizitează paginile noastre de internet la magnagratia.org și află mai mult despre lucrarea noastră, și citește GRATUIT cele peste 250 de cărți ale unora dintre cei mai buni autori creștini din istorie.*
- 3) *Rămâi conectat la noutățile MAGNA GRATIA vizitând pagina noastră de Facebook la facebook.com/MagnaGratiaRomania și abonându-te pe website, așa încât să fi anunțat când publicăm resurse noi.*
- 4) *Spune-le și altora despre lucrarea noastră.*
- 5) *Roagă-te pentru noi.*
- 6) *Donează și ajută-ne să mergem mai departe cu această lucrare. Donațiile se pot face online, magnagratia.org/donatii.html*

Pentru orice alte informații, scrie-ne la contact@magnagratia.org.
Mulțumim!